

न चाहं हरिराज्यस्य प्रभवाम्यङ्गदस्य च ।
 पितृव्यस्तस्य वीरस्य सर्वकार्येष्वनन्तरं ॥१०॥
 न क्षेपा बुद्धिरास्थेया हनूमन्नङ्गदं प्रति ।
 पितैव बन्धुः पुत्रस्य न माता हरिपुङ्गव ॥११॥
 न हि मम हरिराजसंश्रयात्
 क्षमतरमस्ति परत्र शोभनं ।
 अभिमुखकृतवीरसेवितं
 शयनमिदं मम सेवितुं क्षमं ॥१२॥

इत्यार्षे रामायणे किष्किन्धाकाण्डे ताराविलापे
 हनूमद्वाक्यं नाम त्रयोविंशतितमः सर्गः ॥